

Vedkommende med nogen Betænkelighed. Det gælder saaledes Ændringsforslag Nr. 18, hvor det forlanges, at „hvis en Laantager med Kaution udebliver med Rente eller Afdrag, skal derom inden den paafølgende Betalings-termin gives Kautionister Meddelelse“, og det gælder navnlig Ændringsforslag Nr. 22, hvor der gives særlige Regler for, hvorledes et af en Sparekasse optaget Laan skal anføres i Regnskabet. Jeg motiverede allerede ved Lovforslagets Fremsettelse mine Indvendinger imod Bestemmelser af denne Art, men efter at det har vist sig, at Sparekasserne selv gennem deres Fællesrepræsentation har ønsket saadanne Bestemmelser optaget, vil det ligge udenfor min Opgave yderligere at varetage Sparekassernes Interesser paa dette Omraade. Det forekommer mig, at disse Bestemmelser maa virke ubehageligt for dem, men naar de selv vil have dem, skal det ikke falde mig ind yderligere at modsætte mig dem.

Derimod kan jeg ikke tiltræde det af et Flertal stillede Underændringsforslag til Ændringsforslag Nr. 23 om, at Revisorerne bliver at godkende af Sparekassensinspektøren, dog ikke de statsautoriserede Revisorers Valg. Jeg kan i denne Henseende ganske slutte mig til de Bemærkninger, det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Vejstrup) fremsatte om dette Forslag. Styrken i hele dette Forslag er, at man under visse Betingelser har overladt Sparekasserne til det fuldkomne Selvstyre. Dette Selvstyre synes jeg, man skulde oprettholde i alle Retninger. Det har ogsaa sin moralske Betydning, at Sparekassens Generalforsamling selv føler Ansvar for Valget af Revisorerne og Ansvar for deres Kvalifikationer. Det Krav, som er stillet i Ændringsforslag Nr. 23, og som gaar ud paa, at Revisorerne skal være regnskabskyndige, har jeg kunnet tiltræde, men under den Forudsætning, at det skulde virke simpelt hen som en Opfordring, et Krav til Generalforsamlingen ved Valget af Revisorer om, at den skal tænke sig om og holde sig det for Øje, at de Mænd, der vælges, skal være kvalificerede til Posten. Derudover har jeg ikke tænkt mig, at man vilde gaa, og det har jo heller ikke oprindelig været Meningen. Det forekommer mig, at vi paa et tidligere Tidspunkt fra alle Sider netop har været enige om, at denne Bestemmelse selvfølgelig ikke kunde siges at være aldeles effektiv, men at den dog nok vilde gøre sin Gavn. Den Tilføjelse,

der nu foreslaas gennem Underændringsforslaget, anser jeg slet ikke for at have nogen væsentlig Betydning, thi ingen kan dog forlange, at Sparekassensinspektøren positivt skal overbevise sig om, at de Revisorer, som vælges rundt om i Landsparerkasserne, er regnskabskyndige. En Eksamination som den, det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds antydede, er i Virkeligheden ganske utænkelig. Det hele skulde altsaa indskrænke sig til, at Sparekassensinspektøren skulde nægte at godkende et Valg, naar en af de valgte positivt var ham bekendt som en uregnskabskyndig og udygtig Revisor. Men jeg har den Tro til Forholdet mellem Sparekassensinspektøren og Sparekasserne i det hele, at det allerede har en saa fortrolig Karakter — og sikkert under den nye Ordning vil faa en endnu mere fortrolig Karakter —, at han paa sin Maade vil være i Stand til ad Fredelighedens Vej, om jeg saa maa sige, at modvirke Valget af ukyndige Revisorer. Dertil kommer, at der i Lovforslaget er sikret ham en Mulighed for at faa en Revisor afskediget, for saa vidt han gør sig skyldig i grov Forsømmelse, idet han saa kan indstille til Ministeren for Handel og Søfart, at Revisoren afskediges. Jeg skulde tro, at det ogsaa i høj Grad vil komme an paa det Skøn, han anlægger over Revisorens Virksomhed, hvorvidt Ministeren maa tage hans Henstilling til Følge. Jeg vil altsaa gerne bede Flertallet om at tage dette Ændringsforslag tilbage. Jeg tror ikke, det kan faa nogen som helst reel Betydning, og man kan ogsaa, hvis det vedtages, give Sparekassensinspektøren og derigennem Ministeriet et Ansvar paa dette Omraade, som ingen af disse Parter er tjente med at have.

Til den ærede Ordførers Bemærkninger om Sparekassernes Formaal skal jeg kun sige, at jeg slutter mig ganske til, hvad han sagde, bortset fra et enkelt Punkt. Den ærede Ordfører mente, at da det ikke staaar anført i Sparekasselovens § 1, at Modtagelse af Værdier til Opbevaring er forbudt Sparekasserne, saa skulde det være tilladt dem. Denne Betragtning kunde man maaske have tiltraadt, hvis vi ikke netop i Banklovsforslaget havde indført en positiv Bestemmelse om, at dette er tilladt Bankerne. Efter at denne Bestemmelse positivt er indført i Banklovsforslaget, forekommer det mig, at man ikke vil være berettiget til at læse § 1 i dens nuværende Affattelse saaledes, at Modtagelse af Værdier til Opbevaring er tilladt Sparekasser. Hvis man derfor øn-